
Ierland, een bron van inspiratie op vlak van kinderopvang

Kijken over het muurtje, de ideale manier om bij te leren en dat geldt ook voor onze welzijnssectoren. Daarom proberen we met het Vlaams Welzijnsverbond ook buiten Vlaanderen inspiratie op te doen om onze sectoren verder te ontwikkelen, met het oog op nog meer welzijn voor zowel werknemers als zorgvragers, kinderen, jongeren, etc. Kinderopvang is een sector bij uitstek waar je grote verschillen ziet eens je een landsgrens passeert, zo ook in Ierland. Daarom trok onze stafmedewerker Ellen Maris, samen met collega's van VBJK (vzw Vernieuwing in de Basisvoorzieningen voor Jonge Kinderen), Ferm, Felies en Opgroeien, en een delegatie uit Denemarken naar Dublin. Haar verslag lees je hieronder.

De uitwisseling gebeurde in het kader van [QualFDC](#), een Erasmus+ KA2 peer learning project van de Europese Unie. [Eerder kwamen delegaties uit Ierland en Denemarken al op bezoek in ons land](#) en [gingen we samen met enkele Ierse organisaties op bezoek in Denemarken](#).

□

Ierland telt 4.068 geregistreerde opvangcentra, maar tot op vandaag zijn er maar 74 onthaalouders geregistreerd bij het agentschap van de overheid. De overgrote meerderheid van onthaalouders werkt er dus onder eigen voorwaarden, dat zijn er vermoedelijk tussen de 19.000 en 35.000. De meeste centra zijn privé-eigendom en worden particulier beheerd. De rol van de overheid beperkt zich vooral in het reguleren van de minimale dienstverleningsnormen. Het is dus geen verrassing dat er een groot maatschappelijk probleem is voor ouders met jonge kinderen.

De voorschoolse opvang start in de centra meestal pas op de leeftijd van 2 jaar. Ook hier worden niet alle centra gesubsidieerd door de overheid en zijn er veel zelfstandige ondernemers. Die zijn voor heel wat ouders vaak onbetaalbaar. Van alle kinderen in Ierland 'tussen baby en 12 jaar' worden naar schatting 10 procent opgevangen in de kinderopvang.

De overheid beseft dat er iets moet gebeuren en wil nu op korte termijn 'de onthaalouder' regulariseren. Men beseft dat gezinsopvang

regelgeving nodig heeft op maat van de kleinschalige, warme, familiale opvang. Maar die regularisering zorgt tegelijk ook voor grote ongerustheid bij de vele onthaalouders die niet geregulariseerd zijn, die vrezen voor de toekomst. Om zo weinig mogelijk onthaalouders te verliezen tijdens deze grote omschakeling, gaat de overheid zeer voorzichtig te werk.

Naast de enkele onthaalouders gingen we ook op bezoek bij verschillende kindercentra of préschoolcentra. 74 procent hiervan werkt met winstoogmerk. Kinderen kunnen er meestal terecht vanaf de leeftijd van 2 jaar. De 2 à 3-jarigen kan je vergelijken met de peutergroepen bij ons. Vanaf 3 jaar is het vergelijkbaar met onze kleuterscholen, maar met een betere ratio. Het ECCE Programma (Early Childhood Care and Education Scheme) biedt elk kind van 2 jaar en 8 maanden tot de basisschool 15 uur per week gratis opvang en onderwijs gedurende 38 weken per jaar.

Toegankelijkheid:

Kinderen in Ierland hebben geen recht op een gegarandeerde plaats en daardoor worden ouders niet ondersteund in het arbeidsproces. Ouders betalen naast de gratis 15 uur hoge maandelijkse kosten voor kinderopvang.

Inspectie:

Er zijn twee soorten inspectie: Tusla bewaakt de kwaliteit en veiligheid. En het departement evalueert het bereik en de geschiktheid.

Salaris:

Uurloon 13 à 14 euro per uur

Ratio:

- 0-1 jaar: 1 op 3
- 1-2 jaar: 1 op 5
- 2-3 jaar: 1 op 6
- 3-6 jaar: 1 op 8

Een algemeen probleem in Ierland is net zoals in België de instroom en het behoud van medewerkers. Medewerkers die geregistreerd zijn, moeten voldoen aan kwalificatie level 4 van het Europese framework en level 5 van het Nationale framework.

Wat nemen we mee naar onze eigen beleidsmakers?

Gezinsopvang heeft nood aan een regelgeving op maat van de gezinsopvang. Het is niet vergelijkbaar met kinderdagverblijven en heeft dus andere accenten nodig. Zowel op niveau van de opvanglocatie, als op niveau van de organisator. Het is belangrijk dat onze overheid niet opnieuw de fout maakt die ze in 2014 maakte.

Duidelijk onderscheid tussen gezinsopvang en SOO (samenwerkende onthaalouders).

Wat nemen we mee naar onze eigen organisatie?

Buitenspelen! Het is ongelooflijk hoeveel er in Ierland wordt buiten gespeeld, ondanks het slechte weer. In de centra gingen alle groepen om de beurt een uur buiten spelen op de al dan niet overdekte buitenspeelplaats. Er werd gespeeld met water, met zand, er waren leuke klim en verstopplaatsen,... En de kinderen waren ook goed voorzien op buiten spelen. Ze hadden regenpakken en laarzen aan, maar vooral: ze waren dolenthousiast wanneer ze buiten mochten.

Uitdagingen voor Ierland?

- De politieke focus houden op het financieren van kwaliteit voor kinderen en daardoor ook de betaalbaarheid voor de ouders
- Personeel vinden en behouden
- Een commercieel systeem omvormen tot een systeem dat door de overheid wordt geregeld en gefinancierd.
- Identificeren van onthaalouders en hen aanmoedigen om zich te registreren

□

Bron: <https://www.vlaamswelzijnsverbond.be/nieuws/ierland-een-bron-van-inspiratie-op-vlak-van-kinderopvang>